

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่อย่างไม่ว่างเว้นเสมอในงานรับใช้ของพระเจ้า แล้วความรักของลูกต่อพ่อจะเพิ่มพูนขึ้น และปรอทของความทุกข์ของลูกจะคงสูงอยู่เสมอ
- คำถาม:** อะไรคือความสุขในหัวใจของลูกๆ ผู้ที่มีประสบการณ์ไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการได้รับดิศตรีของบามบา?
- คำตอบ:** พวกเขามีประสบการณ์แห่งความสุขในอาณาจักรแห่งสวรรค์ในหัวใจ, เพราะทันทีที่ดวงวิญญาณได้รับการเหลื่อมมองครั้งหนึ่งจากพระเจ้า, เขาก็ประกาศสิทธิ์ต่อมรดก พ่อมีทุกสิ่งอยู่ในตัวท่าน
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงให้ประเด็นที่ต่างกันไปสำหรับลูกๆ ในวิธีที่หลากหลายทุกวัน?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะเติมเต็มความปรารถนาของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกๆ ลูกๆ รับฟังประเด็นใหม่ๆ จากพ่อ, และดังนั้นความรักของพวกเขาต่อพ่อจึงเพิ่มขึ้น
- เพลง:** ลูกได้ใช้เวลากลางคืนในการหลับนอน และกลางวันในการรับประทาน

โอมชานติ ลูกๆ กำลังนั่งขณะที่สายตาของลูกอยู่ที่บามบา พ่อกำลังมองดูลูกๆ ดวงวิญญาณและร่างกายของลูก ลูกๆ ก็มองเห็นท่านเช่นกัน มีความสุขสันต์ที่ยิ่งใหญ่กว่าในการมองดูบามบาหรือในการรับฟังท่าน? ลูกได้ยินความรู้อะไรมามากมาย ลูกเคยได้ยินความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกคือผู้ทำบักดีอันดับหนึ่ง ลูกได้ทำบักดีมากที่สุด ลูกได้ศึกษาพระเวท, คัมภีร์ต่างๆ, กรันท์, กิตะและมนตราไภยาตรี (วลีสักดีสิทธิ์) ลูกได้ทำการทรมานตน, ทาปาเซีย, ทุกสิ่ง ลูกได้ยินมามากมาย พ่อบอกลูกตั้งแต่เมื่อลูกได้เริ่มรับฟังสิ่งเหล่านั้น ลูกได้ยินมามากมายตั้งแต่เมื่อสิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกขึ้น อย่างไรก็ตามเป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่การพบปะกับพ่อทางดวงตาได้เกิดขึ้น ลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลื่อมมอง มีวลีที่ว่า: พระผู้เป็นเจ้า, สัทกูรู, ได้นำดวงวิญญาณไปอยู่เหนือทุกสิ่งเพียงด้วยการเหลื่อมมอง บามบาคือสัทกูรูและเป็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสาวด้วยเช่นกัน เรากำลังนั่งอยู่ในสายตาของท่าน เป็นไปด้วยจากสายตาของเราที่เรารู้จักพ่อและเข้าใจว่าเรากลายเป็นนายของโลกผ่านท่านอย่างไร หัวใจมีความสุขจากการได้เห็นพ่อ, เพราะดวงวิญญาณได้รับทุกสิ่งจากท่าน ท่านมีทุกสิ่งรวมกันอยู่ในตัวท่าน เวลานี้ลูกๆ ได้พบกับพ่อแล้ว ลูกกำลังนั่งอยู่ในสายตาของท่าน และดังนั้นแน่นอนที่ลูกๆ จะซาบซึ้งเกี่ยวกับอาณาจักรแห่งสวรรค์ ก่อนอื่นใดมีความสุขซึ่งของการเป็นของพ่อ และแล้วมีความสุขซึ่งของมรดกเบตา นั่นคืออาณาจักร เราเข้าใจว่าเรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อและเข้าใจว่าสำนักที่เป็นร่างกำลังถูกขจัดออกไป เราดวงวิญญาณได้ไปรอบวงจรการเล่นบทบาทของเราด้วยร่างกายนี้ เวลานี้พ่อของเรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าเรา มีความสุขของการได้รับมรดกจากพ่อ เมื่อเด็กโตขึ้น, เขาก็จะสำนึกรู้ว่าเขาเป็นลูกของนักกฎหมาย, วิศวกรหรือจักรพรรดิและเขาเป็นนายของอาณาจักร นั่นที่ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ถาวรด้วยการมองเห็นพ่อ นี้เรียกว่าเป็นการสนทนาจากใจถึงใจ พ่อสูงสุดของทั้งหมดนั่นที่และพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านร่างกายนี้ สิ่งนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พ่อผู้ซึ่งลูกเคยจดจำท่านมาได้มาและให้มรดกของลูกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ด้วยการพบปะของดวงตาที่เกิดขึ้น ลูกๆ ควรจดจำสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนลืมสิ่งนี้ ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ ด้วยการอยู่เบื้องหน้าดวงตาของบามบา ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับบามบา ด้วยการเห็นบามบา, ปรอทของความทุกข์ของลูกก็สูงขึ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายประเด็นใหม่ๆ เพื่อที่ลูกๆ จะพัฒนาความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อ และแล้วลูกๆ ดวงวิญญาณก็สามารถเติมเต็มความปรารถนาของหัวใจ เพราะลูกได้้อย่างแยกห่างไป ลูกได้มีประสบการณ์ของความทุกข์ที่หลากหลาย เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี่เป็นการส่วนตัว ลูกควรจะมีมีความสุขจากการได้เห็นท่าน ลูกมีความสุขที่ได้อยู่เบื้องหน้าบามบา หรือลูกมีความสุขเช่นกันเมื่อลูกอยู่ไกลจากท่าน? เหตุผลก็พูดว่า, เป็นเพราะใครบางคนได้ยินสิ่งต่างๆ มากมายภายนอก สติปัญญาถูกดึงไปสู่ทิศทางอื่นๆ ลูกๆ ผู้ที่กำลังอยู่ในมธุบันกำลังฟังบามบาเป็นส่วนตัว บามบาดึงดูดวงวิญญาณด้วยความรักของท่าน บามบาของลูกนั้นน่ารักและอ่อนหวานอย่างยิ่ง! ท่านกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสู่สวรรค์ ลูกๆ เคยเป็นนายแห่งสวรรค์เวลานี้ตามละคร, ลูกได้สูญเสียทุกสิ่ง การสูญเสียอาณาจักรและการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรกลับคืนอีกครั้งไม่ใช่เรื่องใหญ่ เพียงลูกเท่านั้นเข้าใจเรื่องนี้ มีดวงวิญญาณนับล้านในโลก แต่มีเพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นจากหลายล้านที่ตระหนักรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็น, ในสิ่งที่พ่อเป็น และในสิ่งที่ได้รับมาจากพ่อ ถึงแม้ว่าบางคนเข้าใจทั้งหมดนี้ ความมหัสจรรย์นี้คือ มายาทำให้พวกเขาลืม ไม่ใช่ว่ามายาไม่ได้ทำให้ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าบามบาเป็นการส่วนตัวลืมบามบา มายาแม้กระทั่งทำให้ผู้ที่อยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวเองก็ลืม ควรจะมีความรักที่เติมเปี่ยมต่อชีบบามบา ความรักของลูกจะสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้อย่างไร เพื่อที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สูงส่งที่สุดจากบามบา? พ่อพูดว่า: ทำงานรับใช้ของพระเจ้า! พ่อก็รับใช้ลูก

ๆ ด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าบาบาได้มาจากดินแดนไกลโพ้น ลูกๆ ผู้มีศรัทธาในสติปัญญาไม่ควรจะขึ้นลงหรือสับสนเลย, แต่มายาก็เต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง บาบากำลังตกแต่งประดับประดา ลูก ท่านกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพ นี่คือโรงเรียนที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ นี่คือความพยายามที่ลูกทำเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ บาบาก็เพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อ! เมื่อผู้คนกำลังจะตาย, เขาก็ได้รับการบอกให้จดจำราม (พระเจ้า) อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้จักราม, และดังนั้นจึงไม่มีคุณประโยชน์ใดการจดจำระลึกถึงสิ่งนั้น ลูกมีการตระหนักรู้จักพ่อที่สมบูรณ์ ลูกมาที่นี่เพื่อมาหาชีพบบาบ ท่านเป็นผู้สร้างผู้ไม่มีตัวตน, ท่านสร้างอย่างไร? ประชาบิดาบรรพมาที่เรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างด้วยเช่นกัน โลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้นผ่านบรรพมา เหตุนี้เองท่านจึงได้ชื่อว่าเป็นบรรพมา, พ่อของปวงประชา ลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลายเป็นบรรพมาและลูกดวงวิญญาณก็เข้าใจอย่างกระจ่างว่าลูกคือหลานของชีพบบาบและได้กลายเป็นลูกๆของบรรพมา ลูกต้องการที่จะให้บาบของลูกปลดปล่อยไป และได้รับการร้อยเข้าไปอย่างใกล้ชิดมากในลูกประจำแห่งชัยชนะ ดังนั้นลูกต้องจดจำบาบอย่างมาก ลูกเป็นคาร์มาโยคีด้วยเช่นกัน ให้ดูแลบ้านของลูกและอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ตัวอย่างนี้ไม่ได้ใช้กับชานยาสซี พวกเขาไม่สามารถอยู่กับครอบครัวและกลับมาบริสุทธิ์เหมือนกับดอกบัวได้ หรือพวกเขาที่ไม่สามารถบอกสิ่งนี้แก่ผู้อื่น เพราะผู้คนทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวเอง ชานยาสซีไม่สามารถพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนกับดอกบัว พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งจะบอกให้ผู้คนจดจำธาตุบรรพมา แม้แต่สิ่งนั้นก็ไปไม่ได้ ผู้คนจะตอบว่า: ท่านได้ทิ้งบ้านของท่านมาแล้ว แต่เราจะสามารถทำได้อย่างไร? ท่านไม่สามารถจะอยู่ในครอบครัว ดังนั้นท่านจะสามารถบอกผู้อื่นให้ทำเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขาไม่สามารถให้คำสอนของราชาโยคะได้ เวลานั้นลูกได้เข้าใจนัยสำคัญของศาสนาทั้งหมด ทุกศาสนาต้องมาในเวลาของตนเอง ยุคทองต้องมาหลังจากยุคเหล็ก ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเป็นที่ต้องการสำหรับยุคทอง ไม่มีศาสนาอื่นใดสามารถทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพได้ พวกเขาต้องไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น มีความสุขในสวรรค์ เมื่อเราเป็นเทพ, ผู้คนของศาสนาอื่นก็เข้าไปสู่การหลุดพ้น อย่างไรก็ตามจนกว่าเราจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต, สวรรค์, ไม่มีใครสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ สวรรค์และนรกไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกันได้ เมื่อเราได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตแล้ว ก็ไม่ควรจะมีใครถูกทิ้งไว้ในชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้เป็นการบรรจบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่พบปะกับบาบาในการบรรจบกันของวงจร ผู้อื่นไม่สามารถพบท่าน ผู้อื่นคิดว่านี่คือยุคเหล็กแต่เราไม่ได้อยู่ในยุคเหล็กอีกต่อไป เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากบาบา เราได้ตายขณะมีชีวิตเพื่อเป็นของบาบา ผู้ที่ถูกนำมาเลี้ยงดูก็มาเพื่อที่จะรู้จักโลกทั้งสอง พวกเขาได้รับการบอกไว้ว่า: ท่านได้เป็นของโลกนั้น และเวลานี้ท่านเป็นของโลกนี้ พวกเขารู้จักเพื่อนฝูงญาติมิตรของทั้งสองด้าน ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ยกสมอเรือของลูกขึ้นมาแล้วได้และได้ออกห่างไปจากที่นั่นแล้ว เวลานั้นเรากำลังออกเดินทาง เราไม่มีสายใยใดกับโลกนี้ พระเจ้ากำลังพูดกับลูกๆ ของท่าน นั่นคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, กำลังพูดกับลูกๆ ซาลิแกรม มีคำกล่าวที่ว่าพระเจ้าต้องมา, แต่พวกเขาไม่รู้จักรู้จักท่านเป็นเพราะพวกเขาไม่รู้จักรู้จักพ่อ, พวกเขาจึงสับสน ไม่มีใครเข้าใจสิ่งที่ง่ายตายเช่นนั้น แต่กระนั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณได้นำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาท ลูกได้มาจากอาณาเขตสูงสุดที่ซึ่งพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ด้วยเช่นกัน มนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าจะมาเพื่อพบปะกับลูกๆ อย่างไรและท่านจะทำอะไร ทุกสิ่งในกิตะได้มีการเขียนไว้อย่างผิดๆ พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อ พ่อถามว่า: รู้จักพ่อหรือไม่? กฤษณะจะไม่ถามว่า: รู้จักนั้นไหม? ทั้งโลกรู้จักเขา, แต่เขาไม่สามารถให้ความรู้ ดังนั้นแน่นอนที่ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าได้เปลี่ยนรูปของท่าน แต่ท่านไม่ได้กลายเป็นศรีกฤษณะ ท่านเข้ามาในร่างของมนุษย์ ท่านไม่ได้เข้ามาในร่างของกฤษณะ ผู้นี้คือบรรพมา มีดวงวิญญาณกฤษณะในตัวเขา พวกเขาได้ทำความผิดในประเด็นเล็กๆ นี่คือการเกิดที่ 84 ของดวงวิญญาณกฤษณะ และแล้วเขาได้กลายเป็นกฤษณะในตอนเริ่มต้น เขากำลังทำความพยายามในชาติเกิดสุดท้ายเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานะภาพของกฤษณะ นี่คือการประเด็นที่แฝงตัวอย่างยิ่ง พวกเขาได้ลืมสิ่งเล็กๆนี้ไป นี่คือการที่สิ้นหลุดไปงายอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของสกุลของกฤษณะ เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของลูกจากชีพบบาบอีกครั้ง กฤษณะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้คนพูดว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด นั่นไม่ได้พิสูจน์สิ่งใด ได้มีการแสดงไว้ในกิตะว่าเพียงพันดาบทั้ง 5 เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ พวกเขาได้ให้หลายแสนปีแก่วงจร ผู้คนไม่ได้เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งที่ง่ายตายเช่นนี้! ลูกเข้าใจเพียงจากสัญญาว่าลูกได้เป็นของครอบครัวสุริยวงศ์ หลังจากที่ได้เป็นของสุริยวงศ์ ลูกก็ได้เป็นของราชวงศ์ศูทร และแล้วจากบรรพมาลูกได้กลายเป็นเทพ วรรณะเหล่านี้ต้องคงอยู่ในสติปัญญาของลูก พวกเขาแม้กระทั่งลดวรรณะลงไปครึ่งหนึ่ง: พวกเขาได้ลืมบรรพมา, จุก และลืมชีพบบาบด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงให้เห็นเทพ, นักรบ, พ่อค้าและศูทร แต่บรรพมาก็เป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ลูกๆ ของบรรพมาไปที่ใด? สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของใคร พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างกระจ่าง ลูกต้องปลุกฝังสิ่งนี้อย่างดีในสติปัญญา ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของพ่อควรจะอยู่ในลูกด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกดวงวิญญาณเป็นเช่นเดียวกับพ่อเอง ความรู้ของวงจรโลกที่อยู่ในพ่อนั้นก็ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องรอบรู้ ควรจะมีโยคะกับบาบา และควรมีการ

ไตร่ตรองความรู้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกกำลังนั่งที่นอญเบื้องหน้าบาม่า ลูกเข้าใจว่าบาม่าอธิบายอย่างง่ายดายยิ่ง มีคำพูดว่า: ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกห่างจากกันเป็นเวลายาวนาน สัทกูรูในรูปของสื่อกลางมาสอนลูก สื่อกลางคือผู้ที่จัดการสัญญาของลูก พ่อมาและทำสัญญากับลูกด้วยผู้นี้ ลูกเข้าใจว่าผู้เป็นสื่อกลางไม่ควรเป็นที่จดจำ การหมั่นหมายของลูกกับชีพบาม่าเกิดขึ้นผ่านสื่อกลาง ลูกทั้งหมด, ผู้ที่อยู่ในระหว่างกลางก็เป็นสื่อกลางด้วยเช่นกัน ลูกสามารถถามว่า: ท่านมีความสัมพันธ์อะไรกับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด? ลูกได้สร้างวิธีการที่จะจัดการแต่งงานของดวงวิญญาณอื่นๆ กับท่าน ลูกได้ให้ชื่อประชากรบิดาบรรพบุรุษมาด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกจากชีพบาม่า ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างได้หมั่นกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้หมั่นหมายแล้ว ลูกเคยได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกและลูกกำลังประกาศสิทธิ์นั้นอีกครั้ง ลูกเข้าใจว่านี่คือธุรกิจของลูกในการบรรจบกันวงจรแล้ววงจรเล่า ไม่มีใครอื่นสามารถหมั่นหมายดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกหมั่นหมายพวกเขากับผู้เดียวผู้ที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลก นี่คือการหมั่นหมายทางจิตที่สูงส่งที่สุด วงจรแล้ววงจรเล่าที่ลูกเรียนรู้วิธีการหมั่นหมายทางจิตระหว่างดวงวิญญาณให้กับบาม่า สิ่งนั้นเกิดขึ้นเช่นนี้วงจรแล้ววงจรเล่า แน่นอนที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพวงจรถ่วงแล้ววงจรถ่วงแล้ว และแล้วลูกเหล่าเทพก็กลายเป็นมนุษย์อีกครั้ง มนุษย์ก็คือมนุษย์! อย่างไรก็ตามเหตุใดจึงได้มีการเขียนไว้ว่า นั้นไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ? เพราะท่านก่อตั้งศาสนาเทพ ลูกเข้าใจว่าเป็นไปด้วยการหมั่นหมายนี้ที่เรากำลังกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ทุกคนพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ แต่ไม่มีสิ่งเหล่านี้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา เริ่มแรกบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็ได้สร้างวัดมากมาย เวลานี้เป็นสภาพของการตกต่ำสำหรับผู้อื่น, แต่สำหรับลูกเป็นสภาพของการไต่เต้า นั้นใช้เพียงหนึ่งวินาทีที่จะเข้าสู่สภาพของการไต่เต้า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้อยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งใดๆ หรือปล่อยให้สัทธาของลูกขึ้นลง ขณะที่ดูแลบ้านของลูก ฯลฯ ให้อยู่อย่างเป็นคาร์มาโยคี ในการที่จะถูกร้อยอย่างใกล้ชิดในลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน
2. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่อที่จะกลับมาฉลาด อยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้ของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่อุทิศสำนึกที่มีชีวิตจำกัดของ "ของนั้น" ด้วยการตระหนักรู้ของคำว่า "บาม่า" และด้วยเหตุนี้กลายเป็นผู้ที่สละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกๆบางคนพูดว่า "คุณธรรมนี้ของนั้น" "พลังของนั้น" นี่เป็นความผิด การพิจารณาของขวัญที่มาจากพระเจ้าเป็นของลูกคือบาปอันยิ่งใหญ่ บางคนพูดในลักษณะที่ธรรมดา : คุณธรรมของนั้นหรือสติปัญญาของนั้นไม่ได้ถูกใช้ อย่างไรก็ตามการพูดว่า "ของนั้น" คือการทำให้สิ่งนั้นสกปรกเป็นการหลอกลวงด้วยเช่นกัน ดังนั้นอุทิศสำนึกที่มีชีวิตจำกัดของ "ของนั้น" นี้และจดจำคำว่า "บาม่า" อย่างสม่ำเสมอ และแล้วลูกจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นดวงวิญญาณที่สละละทิ้ง

คติพจน์: อุทิศงานรับใช้ของลูกให้แก่พ่อและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับผลและพลังของงานรับใช้

*** โอม ขานติ ***